శ్రీ వీరశైవ దీక్షా భోధము

Slno. 555

వీరశైవదీక్షాబో[illegible]

(మఱియ[illegible]

యతిశేష[illegible]

పోలూరు పురవాసులు

బ్రహ్మశ్రీ బాలకవి కాశీభట్ట కృష్ణరాయశాస్త్రిగారిచే

రచియింపఁబడెను.

శ్రీ శారదాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడెను.

చిత్తూరు.

1922

వెల 0-1-0.

జాతకములు.

ప్రమాణ శ్లోకములతో జాతకములు వ్రాయబడును.

(1) సంపూర్ణ జాతకములకు ... రూ 5—0—0

(2) సంవత్సర జాతకములకు ... రూ 1—8—0

జన్మకాలము, తిథి, సంవత్సరము పంపవలయును.

[illegible] జాతకము ... రూ 1—0—0

శ్రీ శివభూషణ కాశీభట్ట రామలింగస్వామి సిద్ధాంతిగారు,

పాటూరు,

జిల్లా విశాఖపట్టణము.

బ్ర॥ శ్రీ॥ నిమ్మల. సోమయాజులుగారి గ్రంథములకీ క్రింది
విలాసమునకు వ్రాయుఁడు.

1. శశిరేఖాపరిణయము 0—8—0.

మృదుమధుర శైలిలో వ్రాయఁబడెను. నటకజన కల్పతరువు. నవరసభరితము. దీనిఁదెప్పించుకొనిన పిమ్మట మీకుఁదెలియఁగలదు.

2. కేసరి చరిత్రాత్మకనవల 1—4—0.

రహస్య చరిత్రాంశములతో నిండి యనేకాలంకార సూక్ష్మభేదములతోఁ గథాకల్పన మవ్యగ్రముగ నిర్వహింపఁబడినది. గ్రంథమాలలచే గ్రంథ భాండాగారములచే గౌరవింపఁబడియున్నది. ప్రకృతి వర్ణనలు రసజ్ఞులు చదివి తీరవలయును.

3. వేంకటేశ్వర శతకము 0—1—0.

భక్తిరస భరితము. నీతులు పెక్కులుగలవు: జాతీయ పాఠశాలలోఁ బాఠ్యముగఁ జేయఁదగిన గ్రంథమని మెప్పువడసినది. జీవోపదేశిని. పండరినాథాష్టకము, రాజశేఖర చరిత్ర, శివాష్టకము. ఈనాలుగు నొక్కసారి తెప్పించుకొనువారికి 0—4—0 వెల. శశిరేఖాపరిణయము, కేసరి, గ్రంథములు నొక్కమారు తెప్పించెడువారికిఁ పైనాల్గును చితముగఁబంపఁబడును.

Mr. N. V. SOMAYAJULU,
S. S. M. Office, B. N. Ry.,
Khargpoor.

పీఠిక.

పాఠకులారా,

వీరశైవ గ్రంథము వేంకటేశ్వరున కంకితము సేయుఁడా నాయాంతరంగిక మిత్రులగు బ్ర॥ శ్రీ॥ పాకల వరాహ నృసింహశర్మ గారాజ్ఞాపించిరని చెప్పినపుడాలని హృదయ సమాసత యెట్టిదో కదా యని యింకఁజింతించుచున్నాను. నేనేమి వ్రాయఁగలను?

గీ॥ వీరశైవ దీక్షాబోధ విరచనంబు।
చేసితిని దీని ముద్రింపజేయు టెట్లు।
పాటి వైశ్య బాలకమను భయముగల్గె।
నంతమదనపల్లి వసింపనయ్యెనారు॥

క॥ కలఁడో యయ్యాలింపఁగ।
నిల దేవుండనుచుఁదలఁచు నెడ నరుదెంచెన్।
గలఁడీరూపున ననినను।
బలుకం బావన శుభాఖ్యఁ బరఁగినవాఁడై

గీ॥ శాస్త్రిగారు మీపాత్ర మెచ్చుటెసంగు॥
దానిముద్రించి మీకీర్తిఁ దనివితీఱ।
వనివచించె నంతట నేమియగు ఫలంబు।
మీకునని యనననియె నిపేర్కొలిపలుకు॥

సీ॥ ఏడుకొండలుదాటి యేకులోకముతేలి
కోఁడుగామనక యేనేఁడుతలఁప।

మంచుకొండలవారి కంచిశాంబుధివారి
కేఁడుసంపదలిచ్చు ఱేఁడు తెలియ।
నలువయందును జిన్న నలుసునందునునిల్చు
ఱేఁడు కాఁదగునట్టి ఱేఁడు వెలయ।
ప్రొద్దునెలలయందుఁ బొడుచుచుక్కలయందు
నేఁడు పూర్ణతనిండు ఱేఁడు చూడ।
క॥ వానిఁ దిరుపతి వేంకటేశ్వరునిఁ గనుఁడు।
నాకదియెచాలునన నతిలోకభక్తి।
శ్రీనివాసునకిత్తు నీచిన్నికృతిని।
గలినిబర్వాణ తిరుపతిగ్రామవాస॥

కృతికల్యాణము.

మ॥ ఇదిగో నీకిడుచుంటినీ కృతి సరే యిష్టంబువో యందువే।
నిదిగీతోడిదయింక జెప్పుటకు లేదే శానదే వేశబ్ర।
హ్మాదిగీశాది సమస్తదేవ పరిభూజాగ్ర్యాంఘ్రినీరేజభూ।
రిదయా పాలిత భక్తలోక నినుసద్భక్తిన్ గొల్తు శ్రీనాయకా॥

నిర్మలమనస్కాపాదానతుఁడు
బాలః వి. కాశీభట్ట కృష్ణరాయశాస్త్రి,
సాంబూరు.

యతిశేషము.

శా॥ శ్రీమద్భారత దేశమధ్య విలసచ్ఛ్రీమత్త్రిలింగావనీ
క్షేమాధారను మాసతిని దలఁతుంజిత్తంబునన్ సన్నుతి
స్తోమంబేర్పడఁజేసి యాంధ్రలకుఁ జేనోల్గ్ధి ప్రత్యేకరా
ష్ట్రామోదంబొనరించు గాతమును జాబ్జదివ్యాంగంబు గాన్॥

మ॥ అతిబాల్యంబునఁ బండితుల్ త్యాగను గానాంధ్రాంగ్లభాషాప్రవీ
ణత విఖ్యాతి గడించినాఁడ సగపన్యాసంబు గావించిసం
స్కృతమభ్యాసము జేసి కావ్యరచనా కీర్తిచ్ఛ నేనిప్పుడీ
యతిశేషంబను లక్షణంబు సుకవిశ్లాఘ్యంబుగా జెప్పెదన్॥

క॥ గలలకు యతిమైత్రిగలుగు
వలఁతులు లాక్షణిక కవులు వాడుటకలవన్
దెలుఁగున గూర్పఁదగుఁగవు
తెలిమిన్ గావ్యంబులందు దేవరమన్నన్॥

" అలసాని పెద్దన్న చాటువు "

ఉ॥ ఏపునఁగృష్ణరాయ జగతీశ్వరు పెద్దము మింటిమార్గమున్
జూచిన భానుమండలము జొచ్చిహుటాహుటి శత్రుశేఖరో
రేపటిబాపనయ్య పగలింటి మహోగ్రపు జంగమయ్యయున్
మాపటిదాసరయ్య మనుమన్నవి యీయుమటంచు నంతయున్॥

రంగరాట్ఛందము.

సీ॥ రంగనరపాల విష్ణుకళావిలాస।
దీనజనపారిజాత పాలించినిన్ను।
డాయువారికి లేములేదారిగలుగు।
సకల సామ్రాజ్య గరిమపాసంగుఁ గాక॥

ఉ॥ భారతకావ్య కర్తలదిభావ్యముగాదని మానివైచిరో।
వారిప్రయోగమందుఁ గనవచ్చినదే యతిమైత్రియంచు నీ।
ధారుణిఁ బండితుల్వ్రాయుట ధర్మమె యిప్పుడు గల్గు మైత్రులన్।
వారు రచించి మాపిరెచునంబునఁ గొంచెమయెంచి చెప్పుఁడీ।

కం॥ అప్పకవీయము చెప్పని।
దప్పానీపప్పుడుకదఁటంచనకుండా।
యప్పకవివచించినదియు
చెప్పమనున్నది విశంకు చెప్పెద నింకన్

వ॥ అప్పకవియిప్పట్టునఁ దనపొత్తమ్మున "లక్షణ విలాసమువారిని" గురించివ్రాసినది యరయుఁడు. "లక్షణ విలాసమువారు తెలియక కొన్ని యుదాహరణములు వ్రాసినారు. అవియును వివరించెద." అనియుండుటచే విలాసమువారు చూపినయుదాహరణంబులు వివరించె. వివరించుటకు వలపడెను గాన నతనివాదంబు మిన్నయయ్యెను. వివరింపననువు పడనివి యున్న సమ్మతంబునని చెప్పకయె చెప్పుచున్నది.

క॥ పటుమతి నప్పకవీశ్వరుఁ।
యెటులన్నను వ్రాయవలసె నిప్పుడువినఁగాఁ।
దటలకుఁదడలకుఁదెనుఁగున।
స్ఫుటముగ యతిమైత్రియున్న చొప్పులునిందుఁ

కేతన్న కాదంబరి.

శా॥ డాచేయంక తలంబు సొచ్చి వలచేతఁ మాలికల్దాల్చి

ఆముక్తమాల్యద।

చ॥ ఇలఁగలవస్తుసంతతుల నేలను గొల్చెదమాత్స్య జాలపా।
టలరుచి యింక వేఱె యొకదారికి వచ్చునె।

రంగరాట్ఛందము.

గీ॥ దీనజనపారిజాత పాటించినన్ను

జైమినీభారతము.

శా॥ డిండీరోత్తర వీచులందరసి యుద్రేకించి కూలంకష।

వ॥ ఈ మొదలగు నుదాహరణంబుల రయఁగా సమ్మతింప వలసి వచ్చును. మఱియునప్పకవి తనగ్రంథములో నిట్లు వ్రాసెను.

" అగ్రాహ్యాసంబంధయతులు "

క॥ దడలకు భేదము లెంచక
వడియును ప్రాసంబు నిలుప వచ్చును గృతులం

దబిరెయెట్లన్న నశ్రీహరి
దొడిఁబడి గానవులజంప ధులియారెమొనసఁ

వ॥ ఇట్లు వ్రాసిగోడమీఁదిపల్లి వాటముగ నొప్పియునొప్పక దడలకా దేశమైత్రియని యనెను. రసాయన శబ్దమునకు లక్ష్యముగనీవర్ణా మైన జైమినీ భారతము దడలమైత్రికిఁబనికిరాదా ? అనుస్వార సంబంధమేల ?

క॥ లడలకభేదమనుటచే।
జడధియనంగజలధికిని సమమగుఁగానఁ।
లడలకువిరతులుగవులే।
ర్పడఁగూర్తుగు కావ్యముల నవశ్యముగాఁగఁ॥

" రాఘవపాండవీయము "

రగడ — లలితమగుల వటీకుడుంగములలుంగముల

ఘుణాయతి.

గీ॥ స్వరము వ్యంజనంబు విడగ వచ్చుఁగృతుల।
సుకవులాలాప శబ్దంబు జొనిపికేని।
లక్షణంబుల మృదుగసాలాప మనఁగ।
నదియె కబ్బముల మధురాలాపమగును॥

1. అన్నయభట్ట లక్షణ సారము.

గీ॥ అచ్చుహల్లునాలాపశబ్దాది వర్ణ।
మునకుఁజెప్పిన ఘుణాయతి యనఁగఁదనరు।

నంబురుహగేహిని మధురాలాపయనఁగ।
లక్ష్మి వాగ్జితకోకి లాలాపయనఁగ॥

ప్రబంధరాజము.

సీ॥ అబ్ధికన్యాతిభోగైక పారంగత।
మాంసాశనేశ సంహారతేజ।
రమ్యాతిరాతి నారాయణవిగ్రహ।
హరివైభవకలాలాపవిశద॥

గిరిజాకల్యాణము—పింగళిసూరపరాజు.

క॥ కోపాటోపంబునధర।
హీపాలక చంద్రముడుఁ మునిశిఖామణులుకా।
ద్రోపించిన వాయుసురా।
లాపములాడుచును బోయిరాసమయమునకా॥

నాచనసోమన—హరివిలాసము.

గీ॥ అగ్రజన్మనాతో వృపాలాపమిప్ప।
డాడినందున ఫలము జివ్హాగ్రమందె।
కత్తిరించదనీసూరకత్తిచేత।
నైనాచుడగ్గఱఁజేరిన యసురఁజూచి॥

" యాదవరాఘవపాండవీయము "

ఉ॥ ఆపురిశూరసేనుఁడు నవారిమహఃపరిభూతదారుణా।
లాపవిరోధి పంక్త్యరనుఁడాతతసత్త్వకుదారదానధా।
రాపరిశోభి సోతి ధృతరాష్ట్రుఁడు దావిలసిల్లుసర్వధా।
శ్రీపతిరాజమౌళిమణిదీధితి రాజితపాదపద్ముఁడై॥

క॥ ఇది కాశీ భట్ట కులా।
భ్యుదయకరుఁడు కృష్ణరాయుఁడొనరించె న।
మ్ముదమునఁ జేకొనుఁడీ య్యాది।
చదివినఁగవనంబుపూర్ణ సరణిని వెలుఁగున్॥

ఇది కాశీభట్ట కృష్ణరాయశాస్త్రి ప్రణీతమైన లక్షణ శాస్త్రంబున యతిశేషము సంపూర్ణము.

ఓం.

శ్రీ శివాయనమః.

శ్రీ వీరశైవ దీక్షాబోధ.

శా॥ శ్రీమీఱందౌలిపార్వతీసతికి మైచెల్వొప్పభూషాదికం।
స్తోమజెల్లడఁగాంతు లీనగలిఁ జేతో మోహనాకారమై।
తేమోదంబుగఁజూపి యాత్మనము భోగీంద్రాలిభూషాతతిం।
ప్రేమంబొప్పఁగఁజూపగా నలరు గౌరీశంభులిందుండుతన్॥ (1)

శ్లో॥ సత్యాగురుం సంస్కృతశబ్దశాస్త్ర
రహస్యదాతార మహాకరస్యే
రామాభిధానం పురిఘల్లవంశ్యం
హారిప్రియం శిష్యజనప్రపూజ్యం (2)

శ్లో॥ సామవేదసుతేజాతం। గీతాపఠనతత్పరం।
వందేతంగురువరేణ్యం। సాలూరునగరాలయం॥ (3)

క॥ తమ్ముఁడను బాంధవమ్మును
సమ్మతిఘటియించి నేర్పఁజక్కఁగనాంధ్రం

బమ్మహితాత్ముఁడుమజ్జిక
లమ్మనకాభరణుఁడతని లావునుతింతుఁ (4)

ఉ॥ ఒప్పఁగ యామిజాలకుల ముర్వియశంబును బొందఁజేయఁగో
గప్పకుఁ గూఁతురై సతతక్రమతరోక్తుల నాడిసాధ్వియై
యొప్పియుఁ గాశిభట్టకుల మున్నతికిందగఁ దెచ్చినట్టియా
యప్పనఁ బెండ్లియాడినమదంబను సీతమఁ గొల్వకుందునే॥ (5)

శా॥ రమ్మాదీనుఁడనైతిరింకిటను నేరమ్మాననుం బెంచినేఁ|
డిమ్మాడిక్కుఁదగముక్తి నొందితివి నాకింకెవ్వరేదిక్కులే|
రమ్మా నాహృదయంబునందు నిలుమా యర్చింతునోరంతప్రా
ద్దమ్మా జోగయపుత్రి పావనవు సీతమ్మా నమస్కారముల్ (6)

ఉ॥ పద్దెములల్ల నేర్చితిఁ బ్రబంధములఁ రచియింతునంచు నా
కద్దియు లేదు కాని మఱియేమనఁ జక్కఁగ "అమ్మ" నిన్ను నా
పద్దెములందు నిల్పి మొదఁ బాటలు గానివచించిపాడఁగా|
దద్దయు నాఁగ దాయను మఁ దభ్యమ నేఁదలఁతున్మదంబరో॥ (7)

శా॥ భాషాంగీవను బ్రాసగీసయుఁ దలంపఁగదల్లి నా మమే
భాషామూలము సర్వశబ్దములకుం బట్టిటినీ నామమే
ఘోషా నిల్లిక స్మరింతు వ్రాయుదు నిదే కోట్లన్న వేలన్న ప
గ్భాష స్వేగమ యమ్మయమ్మ జననీ తల్లీ యటంచెప్పుడుఁ॥ (8)

ఆ.గీ॥ పిచ్చియందురనెదు ఖితియున్న దికాని|
గాశయున్న మొదల గ్రంధమంత|

అమ్మ అమ్మ అమ్మ అమ్మమాయమ్మనీ।
తమ్మయంచు వ్రాయ సమ్మతింతు (9)

శా॥ నాన్నా కృష్ణయటంచుఁ దేనెలొలుకన్ దాక్షిణ్యభావంబుతో।
నెన్నోసారులు పిల్చి పిల్చి మనురం బేదేవినీఁ జూపినా
కున్నీ త్రిపదగా ఫిల్వనిచి సంకోచంబులం బాపినా।
వెన్నం గానిఁకఁ బోలుతల్లి జగమందెవ్వారికేఁ గల్గునే॥ (10)

సీ॥ బడిపాఠముల నేర్చి పరఁగ నింటికివచ్చు
వేళ నమ్మ గ్రాదు విధముఁ దలఁప।
సంస్కృత కావ్యముల్ చదువు వేళలన్ధ
భావాదులను జెప్పు భంగిఁ దలఁప।
తీతికగలుగ నైతిక కథాతతిఁ జెప్పి
నయమార్గములఁ ద్రిప్పు నహకఁ దలఁప।
జేరఁ జీరియు నామె కోరినవస్తువు
ల్లలయన్న మిడినట్టి కరణిఁ దలఁప

గీ॥ నిపుణుగుండె ఝల్లనదె యోర్మినైన।
లోకమునకు వెఱచి వదిలోఁగలంత।
యడఁచియుండితిఁ గాక సీతమ్మతల్లి।
నీవు మరణించుటను వింత నిజము చెపుమ॥ (11)

గీ॥ అమ్మ మరణించుటలు లోకమందు గలవె!।
వింతయనియొమ్మకుఁ జెదవి విలువు లెన్నొ।

చూపితినది కాదఁటవి చెప్పఁగలదె।
ప్రకృతినీతిని బోధింపఁబలికి నావా?॥ (12)

ఉ॥ మాటలు నాకమున్నె నను మంచిగఁ బెంచినతండ్రి హా! నిరా
ఘాటము గావి కారియనఁ గాఁ జనవన్నగమందు సంస్కృతిం।
నాటియును క్తిఁ గాంచెనిఁక ధారణి చీకటియయ్యెనైన నా।
నాటనఁ గొలెఁగ ఁదునగు నన్నును బెంచితి వేమి మెంచియో (13)

చ॥ చదువులీయనా పలుకు సత్యము గావిఁ చెప్పయ్య ఏటికో।
లిదియని యుంగు రే మొయనఁ దేవ్యాడులక్ష్యము సేయఁబొందు నా।
హృదయములోనిదెల్లనిపుడే ప్రకటింతు మదీయమాతయే।
ఎఱుపునమస్త మాప్రకృతి సత్యమనంతమునైనదా మెయే। (14)

బ్రహ్మమన నేమి.

క॥ రెండను జెలుఁగు మనున్నది
రెండుగు నేక విధమంచుఁ బ్రీతిఁదలంపక
యుండు పరబ్రహ్మమనం।
బండితులుగ్రహింతురద్ది భావింపవలె॥ (15)

గీ॥ అద్విభాగుఁబు నిఖిలంబటం మెఱఁగవలెను।
నిర్గుణాత్మ కైకవేష్టి ॰ ఖ్యాయి పుఁ।
డహగహంబుఁ దధ్యానంబు నాత్మలోన।
మానవోపాధిక స్వ్యముహితబుద్ధి॥ (17)

గురుప్రకరణము.

చ॥ గురుఁడనియేమహామహునిఁగోరి తలంచెదమాతఁడేపరా।
త్పరుఁడతఁడేశివుండు తలిదండ్రులు దైవము సర్వమాతఁడే।
నరుఁడనిసామ్యుఁడంచుగతి నాశకవాక్యములాడరాదు త।
ద్గురువరువేఁడుటల్విడిచి కోపియటంచువచించుటొప్పునే॥ (18)

క॥ గురుఁడనితలపోసియు నా।
గురునందు వృథాక్రుధాదిగుణములుగలవం।
చరిదిగఁబలు కాడునలేఁడు।
పరికింపఁగరౌరవంబు పాల్పడుఁగాదే?॥ (19)

గీ॥ శిష్యగణముద్యోమములఁజేసి వను మెచ్చి।
భళియటంచును దలయూచువాఁడెగురుఁడు।
కాదనుచుఁగోపగించినఁగాఁడటంచు।
బలుకువారికి మరణలాభంబె ముక్తి॥ (20)

గీ॥ స్వేచ్ఛగలదనిగురునితో నీసుగాగ।
నయ్యమీకుఁగ్రోధాది దురంతగుణము।
లుండుటలు సెల్లవని చెప్పుచుండువారు।
గోయిఁదీసియు దానిలోఁ గూలుటరయ॥ (21)

మ॥ గురుభావంబది యెందునుండునటఁజేకూరుసన్మహాత్వంబులా।
గురుభావంబు నశించునప్పుడదియుంగూలంబడుంగావని।

గృహసంతోషముతోడసద్గురు కృపాపాదీక్షణప్రాప్తికై।
నిరతధ్యానముసేయుచు టొప్పు గురుఁడేతత్త్వం బటంచెంచుచున్॥

లింగప్రకరణము

గీ॥ ఎందు సకలంబులీనంబు నొందునవల।
నెంగు శ్రీగాంతరితమైన ఘృతముభంగి।
సకలదృశ్యప్రపంచఁబు ప్రకటమగునొ।
శుద్ధిలింగంబు నాఁబడు సనఘులకును॥ (23)

ఉ॥ లింగము పాపసంపదుమలీమసు దేహపరంపరాంతకృ।
ద్భంగముసరిచి తాఘుతతి సంకటభంగము సత్పదార్థభూ।
తాంగమునిత్యపావన విధ్యాహ్వచణప్రధితప్రభాకృపా।
పాంగము నెన్నశక్యమెమనో వృతగాహతమః పతంగముగా॥ (24)

ఆ॥ వె॥ లింగయుతముగాని యంగమే లేదుర్వి।
లింగబాహ్యుఁడొకఁడు లేఁడుతలఁప।
లింగమంగమెకఁడు లీనంబు గాఁజేయు।
నతఁడు ముక్తుఁడరయననుపమాంగి॥ (25)

క॥ సాంత్రగ బాహ్యగ్గ్యంతర।
మింపొంగిలంధలంప నిహముంబరముం।
బెంపగునీసకలమునా।
లింపఁగనే ఆనఁగఁదగును। లింగముగాదే। (26)

క॥ అంత ర్లింగంబొందక
పంతంబులఁబల్కువారు పరిశోధింపన్
వంతలఁజెందెదుగాదే
సుంతైనను జగములింగశూన్యంబగునే॥ (27)

క॥ ఆకృతిఁష్టమటంచున్
రాకృతిభావంబటంచు ననులింగముభూ
తాకృతియొసుమ్ములింగము
లేకీజగతి బ్రదుకుమరి లింగసమేతా॥ (28)

కథాసందర్భము.

క॥ సాలూరుపురనివాసుడ
బాలకవీశ్వరుడనేను భాషాత్రితయు
శ్రీలలితుడబలికెదనవు
శీలస్వినుమయ్యకోటి లింగస్వామీ॥ (29)

చ॥ కలడొకఁడుర్విఁగష్టగుణ కాండుడనేకటిగంతకృత్యసం
చలితజనప్రకాండుడతి సాహసకార్య భరైకదుర్మదో
జ్వలగతదైవికాదిగురు పత్నివివేకవిచారహీనతా
విలసరి తానలస్ఫుటిత విష్టపమండలు డార్యమండలా॥ (30)

ఉ॥ ప్రాక్తనజన్మసత్కృతిశుభంబది యెట్టిదొ కానినిత్యమా
సక్తిమనీషివర్యులను సాధుల జేరుచువారిసద్వచో
వ్యక్తికిసంతసంబు మదినందుచుదన్నికటంబుగోరుచున్
రక్తివసింపజిత్తము శరత్సమయాభ్రమువోలెశుభ్రమై (31)

ఉ॥ సతతమునీశభూపాదవనజద్వితయంబు ముఖంబునందున
న్నతగతినిల్పు సాధుతతితో సహవాసము సేయుచుండగా
నతులశివప్రశస్త మహిమాతిశయంబు జనించె నాతడు
ద్ధతచరితుండునయ్యెనిజ తత్త్వవిచక్షణఁగల్గెనంతటన్

గీ॥ శివశివేతిసస్నానముసంస్కృతిగలట్టి
సాధుశివయోగి బృందంబుబాధయగునె।
గంధగరుసమీరేతరస్థూలజరితి
సాధుసాంగత్యమిలముక్తిసాధనంబు॥

మ॥ ఒకనాఁడీశ్వరతత్త్వవాదిని కరప్రోక్తంబు వాలించిథా।
ఒకసర్వస్వమహాస్వమాత్మగనితత్తేజఃప్రభావోదితో।
త్సుకబుద్ధిన్ దలపోయుచుండెదను వేదోయాత్మయిఁ కద్దియా।
నాకొయుంచుందుదకిల్లెయెల్లపుడు దానూహించుచుండెన్మదిన్॥

క॥ శివయోగివాతసహవాసపుణ్యంబున నిట్లతండూహింపఁబోవం।

సీ॥ వెంగలినైయుమి నేకకృత్యములెల్ల
లలితకృత్యములుగాఁ దలఁచినాఁడ।
తనువు నిత్యమటంచుఁదలపోసి క్రిందుమీ
దెంచకే వేళ గర్వించినాఁడ।
మార్గబుద్ధిన నేక మోహంబుఁ దుఁజిక్కి
యహమిక భావాస్తిసలరనాఁడ।

కుమతిసంగతి నాత్మఁగూళ్లైవాంఛించి
పరమసాధుల బాధపఱచినాఁడ।

సీ॥ చిన్న పెద్దల ననక దుశ్చేష్టలెపుడు
జేయుచును దామసంబునఁ జెలఁగినాఁడ।
దివిరితప్పొప్పులనక వాదించినాఁడ
నహహ యెంత వివేకశూన్యంబుగలిగె॥

చ॥ కనుఁగవనెత్తికెక్కి నను గర్వముతో విహరించిదుష్టవ।
ర్తనమున కేస్వతంత్రతసదా చరియించియుమావిష్ణువీగిస।
జ్ఞనులఁద్రుణీకరించుచు నజస్రము దేహములంకరించుచున్।
మనమున నింతయైన నవమానము నొందకయుండితింగదా।

క॥ మృతియనునది లేదీతను।
రతిసుఖదాయియటంచున హారహామున్ స।
మ్మతినాలోఁచినభంగిన్।
క్షితిసంచరియించినాఁడ సిగ్గుఁదఁబాయన్॥

సీ॥ చెలఁగి దానధర్మములేల చేయవలయు।
చదువుకొన్నట్టి బద్ధకసాధుజనులుఁ।
దారుకష్టంబు నొందక ధరణిఁబ్రదుక।
గోరి ధర్మశాస్త్రంబని ఁలికినాఁడ॥

సీ॥ సాధుసజ్జన భిక్షుసత్పాత్ర్యమందు శే,
పోతుటీగల భంగిఁ బొదలువారు।
పరమహంసలతోడఁ బలుకాడఁ బుణ్యమే।
భూస్థాపితశవాళిఁ బోలువారు,
శివయోగులనువారిఁ జేకొటఫలమానె।
కొండ్రముచ్చుల భంగిఁ గొఱలువారు
మాహేశ్వరులఁ జూచి మన్నించుటఫలంబె
గొట్టెపోతులలీల గొణఁగువారు,

గీ॥ బ్రాహ్మణాళిఁ జూచి సన్నుతింపగ సుఖంబె॥
మాలకాకులనడుమున మసలువారు।
కలపవీరితోఁ జెలిమి పాతకము గాదె।
యనుచుఁ గొల్లిసె మూర్ఖతసలరినాఁడ॥

శా॥ తాటాకుల్ గలవంచు ఘంటముతో ద్రవ్యార్థులై యూరకే।
తోటం దొడ్డినొద్దకుంబు మిగులం దుశ్శ్లోకముల్ వ్రాసిరా।
టాటోటుల్గనవారు నమ్మదగు నేటప్పాలకుప్పల్గిరా।
ఘాటంబౌనని పొంచియుండితిని దుర్వ్యాపారపారీణతన్!

చ॥ తెలిసియు సుందరత్వమున దివ్యగుణంబులు శీలసంపదల్!
దలఁపఁగ నాకుఁ గాక యిలలోఁ బులకింగలవందురే నిలో।
కలుగనకే నబాసనము గప్పుగ సన్నుతించువారలో
సులలితసద్గుణ ప్రవాణశోభితులంటి విశేషహీనతన్॥

ఉ॥ లింగపతాకహస్తములతో వెలయాఁ గ్రొక్కపోటనృత్యమా|
డంగను వారిపాదముల డగ్గఱికట్టను పేరనేమియై|
సంగనుసన్న నిచ్చి వదనంబున గన్నులు చెన్నులాదిగా|
నంగములంగనుంగొను చునయ్యరో మోహములోనుండగిలితి॥

సీ॥ ఏకాంతమగుచోట నెన్నఁడే గాంతల|
గనుగొన్నవారి నే గాంచినాఁడ|
పిలువఁగ్గినయప్పుడా లస్యముగనంబు
లీలస్వర్ణము దొంగలించినాఁడ|
నాతప్పులకు మెచ్చి నవ్వకుండిన వేళ
తల్లిదండ్రులగోట దాచినాఁడ|
బలవంతుఁడనటంచు బాలుర నెందరే
గౌఁపవెట్టులఁ గావజాపినాఁడ॥

ఆ॥ వె॥ బ్రహ్మహంతకులను బాలించివారితో
జెలిమిఁ గోరి కులము చెఱచినాఁడ|
సహాహమంపకముల నాచరించితి నెన్నో|
మన్ను మిన్ను జూడ మఱచితేని॥

క॥ మున్నొనరించిన పాపపుఁ|
బన్నగడలనిప్పుడాత్మ బరికించినచోఁ|
నెన్నో తనువుఁ బులకలు|
గ్రన్నఁ జనియించు మసుమ్మ కంటే కాలా|

ఉ॥ పక్కనసవ్వ్యరచ్చ్వమును వాయకచేసిశశేష్టలెంచుచో।
నక్కగలాఁడనంచుఁగుపితోక్తులఁ బెద్దలఁదూలనాడియున్।
గుక్కలఁబోలుపోరులన గోరిఘటించుచు భ్రూణహత్యలం।
డెక్కుడుకీర్తిగాంచితిని హీనుఁడనైతినమాయనోహరా॥

వ॥ దురంతక్రియాకలాపసంతృభితజగన్నికరావాస।
సజ్జనబాధాసమానిందావాక్యప్రతారాచాలితధి।
లితశరీరుండనై పశ్చాత్తాపమునొందితిని॥

సీ॥ ఇంకెన్ని జన్మంబు లెత్తఁగావలయునో
కొన్ని జన్మములెత్తియున్నవాఁడ।
ఇంకెన్నియోనుల నెంచఁగావలయునో
కొన్నియోనులఁబుట్టి యున్నవాఁడ।
ఇంకెన్ని మేనుల నెలయింపవలయునో
కొన్ని మేనులఁదాల్చి యున్నవాఁడ।
ఇంకెన్ని సంస్కృతు లీదఁగావలయునో
కొన్ని సంస్కృతులంది యున్నవాఁడ।

గీ॥ సహాధ్రాగుణభద్ర కరుణామహాసముద్ర
కాచిరక్షింపరావేల కన్నతండ్రి।
నీవసతలంబుసుమ్ము సందేహమున్నె।
దృఢముగనునమ్మియుండితి దేవదేవ

ఉ॥ ఎద్దియుపాయమునయ్య జనియింపకయుండుట కేమి సేయఁగా
దద్దయు శ్రేష్ఠమౌనొ దురితంబగు సంసృతిఁబాయు టెట్లునీ|
సుద్దులనాలకించుమను జోద్యముఁగా జరియించుటెట్టులా
బుద్ధిని సంగవేత్తయగు భూస్థలిమందుగ జెప్పవీశ్వరా॥

శా॥ నానాయోనులఁబుట్టి గిట్టి ఘనసంతానంబు గావించుచే
దోనీచంపుగృతిన్ ఘటించుమను దన్మోహాభిభూతాత్ముని|
జ్ఞానాలబ్ధమహాంధకూపముఁ బడంజర్చించపని క్రొవ్వరి|
వ్యాలింజేసుటలెస్స చెప్పఁగల రెవ్వారింక సర్వేశ్వరా॥

మ॥ ఇపుడో యెప్పుడొ చావుగల్గు మరణంబే నాడువాటిల్లనో|
యపుడే జన్మముగూడ నిశ్చయము గాదా? శంకరా యింక నే|
రుపమన్ జన్మపరంపరం దెగడ నార్యాధాత్మవిజ్ఞానిగా|
నుపదేశంబొనరించువారెవరు నాకుర్వీస్థలింజూడఁగాన్॥

క॥ భ్రాంతిజనక ప్రపంచము|
స్వాంతములో నమ్మి త్రాటఁ బాముననట్లే|
కొంతయుమందుమనైతిమి|
రంతభవాంభోధిని దవలికష్టమగున్॥

చ॥ తనువులిరంతరంబనుచు ధర్మవనిత్యమటంచు మూర్ఖులు|
ధిరదలపోసి సాఁడజగతింగడు నింగలనొందిచిక్కుటన్|
జననమృతుల్గనింపఁదగు సాధనమొక్కటి చెప్పవేత్తరో|
ఘనకరుణాకటాక్షగుణ కంధి మునిప్రవరాంతరంగికా॥

ఉ॥ కొందఱు నిశ్చితాకృతులఁ గొందఱొ కానొకయాకృతిన్మనో।
నందముగాఁదలంతురది నాకిఁక లేదఖిలంబునీవనీ।
యందమస్తము న్వెలుఁగునైనన దేటివినోదమొ చిదా।
నందుఁడవయ్యు సప్తభువనంబుల నెందులకెంతువీశ్వరా॥

ఉ॥ సంచితమంచు నిర్వచించి స్వాంతములోనొకలీల నెంతురా।
వంచకవాక్యసంతతుల బద్ధమటంచు దృఢంబుసేసి॥
న్నెంచుము నీకళాంశమగు నీజగమంతయు నీవయుండఁగా।
న్నెంచినదంతయుండఁదలఁప నీవదియున్ మఱి నేవనీవయా॥

తే॥ చిత్రవర్ణకాచస్థితిఁ జెలఁగుదీప।
మట్టుల భిన్నాకృతుల లోకమలరుఁగాని।
జీవనాథ నన్యము లేదు నిశ్చితముగ।
ననునిగమమస్తకోక్తుల నలరువాఁడ॥

సీ॥ భిన్నరూపములగుటచే వేఱటంచు।
మాయచే నావృతంబైన మనసునందు।
దలఁచుచుందురు గాని తత్త్వంబుగనిన।
నేననునొకండు గాఁడె? నిర్నిద్రతేజ॥

క॥ నేననునదియీజగమం।
చేనుదలంచునపుడద్విహీనంబగు మన్।
నేనును జగమును సర్వము।
నే నేయనుభావమొంద నిశ్చితమయ్యెన్

క॥ తెలియక దేరకుతాదులు।
బలగము నావారు మఱియు బంధువులనుచున్।
మెలఁగితిఁ గనుపదియంతయు।
దలఁపఁగ నేన నెఱబుద్ధి దాల్చన నరునికిన్॥

చ॥ ఒకులకుఁ దత్త్వముల్గఱప నోపుదు గానిననున్ గ్రహింపఁగా।
దరమగు తత్త్వముల్గఱచి తద్విధమే నొనరింపఁజాలనిం।
దరయఁగఁ జిత్రమొందఁగల దద్దిరి కస్కృక భావమయ్య సు।
స్థిరతర సౌఖ్య మీమనము సెందుటొయెట్టులొ గాదె యూశ్వగా॥

క॥ మాటల వేదాంతంబులు।
గోటులు వలుకంగ నేర్చుకొనఁదగుఁ గానీ।
తేటపడ ముక్తినొందుట।
వాటముగాకుందునను భవరహితమగుటన్॥

ఉ॥ నేన సమస్తమంచునతి నిశ్చయబుద్ధి జరించువాని చం।
దానఁ జెలంగి వోవ వచనంబులు వీనులబడ్డఁగోసినై।
వానికపింతునంచుఁ గరువంబునఁ బల్కుదునంతఁ గోసనా।
జ్ఞానము కల్గినట్లనుచు జర్చ యొనర్పఁగఁ బిచ్చియేకదా॥

క॥ అంతా నీ నే నాకుమ।
జింతైనను భేదముందు చెట్లగునంచున్।
దంతమ్ములు రాపాడఁగఁ।
బంతమ్ములు పల్కుదునను భవకూన్యుఁడనై॥

క॥ అందంగు మహావాక్యము।
లందంబుగ నేర్పి సభల నాడుదుఁ గాని।
డెందంబున నిలుపఁ దగను।
సందేహము సుమ్ము నాకు సర్వాంబరయా॥

మ॥ ఒకవేళన్ శ్రుతిమస్తకోక్తః ధినే గాహింపుచో నాత్మునం।
నేక దానిశ్చలతత్త్వమాపద పమర్త్యాత్మాప్తి నేమందమా।
నొకభావంబది వృద్ధిఁబొందు నపుడు న్మాద్రిక్రియన్ సర్వమా।
యాకలంకంబనియుండు నిశ్చలమతి వ్యాపారనష్టుండనై।

సీ॥ అజ్ఞానగాఢాంధ మడఁగింపఁగాఁ జేయు
భాస్కరప్రాయుఁ డైశ్వర్యుఁ డగునొ।
దురితసంసార సాగరసంగతి నీదఁ
గర్ణధారప్రాయ ఘనుఁ డెవండొ।
దైవయి కాలిదావస్ఫులింగము నార్ప
నమృతవర్షప్రాయుఁ డగు నెవండొ।
సత్త్వాది గుణముష్ట సద్వసంగతికమి।
తుండికుండే మహోద్దుఁడుఁ డగునొ।

గీ॥ ఫణికంకపరాగణ్య మెబ్బంగి నరయ।
నాశనము సేయఁగా దవానలుఁడు గలుగు।
నట్టిదివ్యంబ దద్గ్రి యేనెట్టులెంతు।
తెలియఁ జేయు వెవేఁడద దేవదేవ

క॥ ఆరయఁగనిలలోనస్టా।
వరదానాధివిధానమేశ నమ్యఁదైవ మో,
దురితములఁదెవఁగ నాకిక।
గురువరుఁ డెవఁడు లక్షించు చుగోరికభంగిన్॥

చ॥ ఎవఁడుసమస్తలోకముల కీశ్వరుఁడై జగ్గయింపఁ జేపఁగా।
నెవఁడుకుఁజేఁపఁగా నున్నయము నేఁసమనంగు విశ్వనయమ్యాప్తి।
భువనము మాయచే నిజము పోల్కిఁ జెలంగు నొయ్యాప్తిశాశ్వతుం
డవిలి భజింపఁగా నరు తెక్కనము నీ భవమందు స్వర్గ।

సీ॥ దీక్షఁ గలిగిన శిష్యుఁ డ్రాగి పనలము
నెవరు నాకు దీక్ష నొసఁగినాఁ డని।
శిష్యుఁ డిపుడు మెట్లు భజియించుఁ జెప్పఁగలర
యనుచు నతఁడు పశ్చాత్తాప మొందెను॥

ఈశ్వరధ్యానము.

ఉ॥ శ్రీయుతునిగాఁ దియంచిలర చించెను మాటలవన్ని టంద్యపి।
యాయుతసత్కలానికగ మంచు నెఱింగితిపేఁదహాస్యము।
వాయుక భావిత్తంబటని భంగిఁజరించెద వేల భూశపి।
చేరఁగూనదెల్ల నాహృదయ సీమఁబయుల్య డెనూరఁగుండు॥

చ॥ అనుభవశున్న కున్న యుగు నైనను వాక్యపరంపరావిధిన్।
దనువు వినశ్యమంచు వచనంబులఁ దెల్పఁగ నేర్తుఁ గానియా।

మననము సేయలేక పరమంబగు శాశ్వతమోద మొందఁగన్।
జననమృతిచ్ఛ నెంచుచు మనసవ్యాతఁ జూపుమనుండితిగా శివా॥

శా॥ నానావేదములం గరి చివరది సంధానించి వేదాంతవా।
క్యానీకశ్రవణంబు సేసి శుభకాకం తేలిసచ్ఛిత్కళా।
జ్ఞానప్రాప్తియులేక శాశ్వతవివస్థా శూన్యచిత్తంబుతో।
నేనీదాఁకఁ జరించియుండితి నికృష్టవ్రతమొల్లబ్బునో॥

క॥ తలఁపను దాహ్యాగులెన్నియటా
యెలమి మహోగ్రాగ్నికరణివిణియఁలతోఁచేఁ।
బలుకఁగనోపుదుఁగాని
సలలితతత్త్వంబుఁ దెలియఁజాలను మేశా॥

ఉ॥ దేవుఁడు లేఁడటంచు జగతింబలు కాడెడువారికుండదటన్।
దేవుఁడు గల్గునంచు నిశ్చితఁ బల్కఁగలాపెనుస్తులఁ।
కేవలమీ మనుష్యజనన కేరహ మూల్పరించినా స్తికా।
రావము సల్పువాఁడనిక రమ్యవివాదబలం జేయకానన్॥

ఉ॥ కన్నుల నొక్కవస్తువును గాంచుచు నద్ది నిజంబటంచు నా।
కున్న వికారబోధ కుగుఁగొంచెము కన్నులు నొక్కమాయఁగా।
మన్న కొంకండెయైనఁగన నోపుగు కందు వెంకుఁలట్టులీ।
కన్నది కల్లయంచుఁ బలుకంగల నందఱు మెచ్చఁగాన్॥

గీ॥ మాటలెన్నైనఁ బలుకంగ లోటులేదు।

ఇతరులాడంగఁదల యూపులైనయుచుండు।
వగలె కానియనుభవంబు సుంతయైన।
గలుగదీవిధి వేదాంత కలనమేల?॥

శా॥ వేదాంతంబులు నేర్చినంగలుగునే విజ్ఞానసంపత్తియే।
దేదో తోఁచిన మాటలాడుటయె గాక మాత్రమోక్షంబె లేదు।
ర్వాదంబాడుటకు న్వలంతినయి దుర్వ్యాపారముల్నేర్చియున్
ఖేదంబొందితి భీతిభక్తులనఁగాంచిందించి సర్వేశ్వరా॥

గీ॥ ఉపనిషత్తులు చెప్పుటకొప్పుఁగాక।
భక్తిలేనిది ముక్తి లాభంబు లేదు।
శివునిపదభక్తియే ముక్తిచిహ్నమగును।
శంకరాంఘ్రిస్మరణముక్తిసాధనంబు॥

చ॥ ధనమును గూడబెట్టలముదంబుననిచ్చియు సేమమారయన్।
గనునిరతంబు వృద్ధిపథకంబులు నూపుచుఁగాచుచున్నయా।
జనకునికన్న సద్గురునిసన్నిధికన్నను వేరుడుంగురా।
మనమునభక్తిగల్గనెడమాటలిఁకేల దృఢంబుసేసితిన్॥

గీ॥ తప్పుద్రోవఁబోనీక యొప్పుభక్తి।
కూడులేదన్న చోసమకూర్చుభక్తి।
దిక్కుమాలినవారికి దిక్కుభక్తి।
భక్తిగల్గినఁగల్గునే పాటిదైన॥

సీ॥ తాపత్రయవిషవ్యాధవమహోజ్వాలికా।
దగ్ధోద్ధరణసుధాధారభక్తి
దేహాంతరనిశాంత మోహాదిగుణదుష్ట
శత్రుభూధరవజ్రశక్తిభక్తి।
అప్రాప్యఫలసంతతాశావిశృంఖలా
బద్ధమోహావిముక్తిపథముభక్తి।
సుఖదుఃఖకలితసంశోషణాద్వైతసం
పారదుర్గతజనౌషధముభక్తి॥

గీ॥ చిరతరాయురారోగ్యసంజీవిభక్తి।
సకలరాజ్యాధికారహస్తంబుభక్తి।
శాంతితానేకఘటనానుకంపభక్తి।
భక్తికిలసాటిగఁదన్నవారుగలరె॥

ఉ॥ ఏవిధినున్నచో నపరేప్సితముల్ల సుకూమమోక్షసం
భావననేసు ఖంబమరుచూనావ సౌఖ్యములేవిగోరునే।
భావముకీర్తిదంబనుచు భావములోఁదలపోయనేలసా।
ఖ్యావహమైనభక్తివనకబ్బిననన్నిటసౌఖ్యమేగదా॥

క॥ లోకములన్నియుఁ జూపై।
లోకంబులఁబుట్టగిట్టలుస్తముసేయం।
బ్రాకటమగుశక్తిసూనువ।
శ్రీకరణంబునొనరింపఁజేయుగుభక్తిరా॥

వ॥ భక్తియిది సేయఁదగినది సేయఁదగనటివి వీలుగాక సర్వశక్తులు సర్వము శక్తియు నీవను నేనను దృశ్యంబదృశ్యంబు నశ్యంబనశ్యంబశక్యం బీభక్తికి వశ్యంబయగును॥

క॥ నీశక్తియె నేను నిఖిలము।
నీశక్తికి తీరంబు ధరణినిరుపమంబైనన్।
లోకస్తుత లేదరయఁగ।
నీకలనినుఁజేరఁదగదె నిరుపమతేజా॥

క॥ కైలాసము నీవాసము।
మాలోలాక్షీతల సంగమాసనినీరున్।
మేలమ్ము విష్ణుఁడలికము।
నీలాధ్వము పింతగాఁగ నిరుపతేజా॥

క॥ కనునదియంతయుఁ వినునది।
మననము సేయునది మఱియుమాటాడుటయున్।
బొనరించునదియు నీవే।
నినుసకలము పెందఁగాదె నిరుపమతేజా॥

క॥ ఒక్కని గౌరీనాథుని।
మక్కువదీఱంగఁగొలువ మహిమంబబ్బున్।
బెక్కులుమాటలికేలా।
నిక్కముగానిన్నుఁగొలుతు నిరుపమతేజా॥

క॥ జగమును నీవును నేనును।
దగసర్వము నీవ గాదె తలపోయంగా౯।
సుగతిప్రద శాంతిగుణా।
నిగమాగమవేద్య నిత్యనిరుపమ తేజా॥

క॥ హరియన్నను హరయన్నను।
బరికింపఁగ నీవసుమ్ము వచనమువాచ్యం।
బరయఁగ శంకరుఁడేయని।
నిరతమువాదింతు రెడద నిరుపమ తేజా॥

క॥ దేవా నీచిహ్నములన్।
భావింపఁగ నేధరింప భయమదియేలా।
నీవే నేనయి నేనే।
నీవగు మందువుగదయ్య నిరుపమ తేజా॥

క॥ క్రచ్ఛ౯ శైవరహస్యం।
బచ్చుపడంగ నొరుఁజేరన ర్హంబగునే।
మెచ్చిభవత్పదమే నెద।
నిచ్చలు నెలకొల్పువాఁడ నిరుపమ తేజా॥

క॥ నాకోరిన దీక్షనొసఁగ।
లోకాతిగుడైన గురుఁడలోభుఁడు నాకు౯।
ప్రాకటముగల భియించునె।
నీకంటెను దిక్కుగలదె నిరుపమ తేజా॥

క॥ ఎక్కఁడు శివదీక్షాఫల।
మవ్వారిగ నిచ్చుదేశికాగ్రణిగలఁడో।
దవ్వులనుండునె? వాఁడిదని।
నివ్వెఱపొందయుఁ దలేదె? నిరుపమతేజా॥

క॥ రుద్రునికన్నను సుగుణస।
ముద్రులుగలరే పుడమిని ముక్తినొసంగన్।
భద్రముగాఁ గొల్తును నీ।
క్షుద్రమహాప్రకటరూప నిరుపమతేజా॥

క॥ అకటా నినుఁ గొలువంగన।
సకలాగమసమ్మత ప్రశస్తము దీక్షా॥
ధికలాభము గలిగినఁ।
నికటంబున సద్గురేను నిరుపమతేజా॥

క॥ ధర వేదశాస్త్రములు సు।
స్థిరముగఁ దెలియఁబలికె శివదీక్షితుఁడీశా।
దొరకొని పూజించినచో।
నిరయాప్తికిఁ బాతువనుచు నిరుపమతేజా॥

క॥ అట్టిభవద్దీక్షఁ గలుగ।
కట్టిడిసేఁ జేసు వెలితు నెఱిఁగింపఁగదే?।
గట్టిగ నిన్నే నమ్మితి।
నెట్టన నాదీక్ష యిమ్ము నిరుపమతేజా॥

క॥ కాదనిదూషించినని।
ఖేదభవన్నికటపదముసేయఁదగునే।
మోదితసన్మునిమానస।
నీదగుదయనింపుమోజనిరుపమతేజా॥

క॥ విగతభవద్భీతుఁడౌనై।
యగణితసద్భక్తిభస్మమలఁదినరుద్రా।
తృగణముధరించినఫలమో।
నిగమాగమదూషితంబునిరుపమతేజా॥

క॥ ఎన్నఁడుమీభక్తుండనగుదు।
నెన్నఁడునీపూజసేయనేఁగెదనో?సం।
పన్నిచయాళివడిచినే।
నిన్నేస్మరియించుటెట్లు నిరుపమతేజా॥

క॥ గురునెన్నఁడులభియించెదు।
మరుతరసద్భక్తునోసఁగునోకదగౌరీ।
తరుణీనాథాదయతో।
నిరవధికసుఖంబొసఁగవెనిరుపమతేజా॥

క॥ నాదాదిబిందుకళలకు।
మీఁదయినుజ్ఞానియగుచు మెలఁగెదుకానిన్।
వాదంబులుబట్టిగొలువ।
నీదగువరమీయకాదెనిరుపమతేజా॥

కం॥ సగుణాగుణాతీతచరితుఁ।
దగణితసద్బోధశాలి యగుగురుమూర్తిన్।
దగఁగనుఁగొనుటదియెట్లగు।
నెగడెడునీకరుణలేక నిరుపమతేజా॥

ఉ॥ ఇట్టులనంతభూషితుని నెమ్మయిఁదీటుకు వేఁడుచుండువ।
ప్పట్టునసద్గురుండుగను పండువుగాఁగనుపట్టెభూర్వ్యయం।
దట్టిశుభంబు నే నెనో కా? ఈశ్వరుఁడేయిటు లేగుదెంచెనో।
పట్టినకొమ్మ చేవయగు పట్టునభీతియదేటికీశ్వరా?॥

కం॥ చనుదెంచియుగుఱుఁడతనిం।
గనికరముదపించుకానిఁగతకల్మషుఁగా।
గనికరమునన్ నరింపఁగ।
బనివడిమృదువచనరీతిఁ బలికెమహాత్మా?॥

కం॥ ఏమిమనంబునఁగోరితి।
వీవెయిఁజరియింపనీకదేలయటంచున్।
గామితమొనఁగూర్పఁగవచ।
సామృతవృష్టిగలుగఁబలుకాడినయంతన్॥

శా॥ స్వామీ మీపదపద్మయుగ్మమెపుడే స్వాంతంబునంగొల్తు నా।
కీమాయామయహితప్రపంచము పయిన్ హేయంబు వాటిల్లెని।
న్వ్యామోహాద్వైతపదంబు శంకరపదంబాపించి యున్నాఁడనా।
నేమంబారని శంకరాల్ప్రాప్తియగసం సేవారతుం జేయవే॥

ఉ॥ నావుడు సద్గురుండు కరుణాత్మ మెలర్చ వచించె తత్త్వ? ఈ।
క్ష్మావలయంబునంది తర కార్యములం బొనరింప నేటికా।
కేవలమబ్బుటెట్లగును కిల్బిషులీశ్వరభక్తి దూరగుల్।
భావములో భవంబులను బాయఁదలంచి యొనర్తు రేవిధో॥

గీ॥ దానధర్మములొనరించి స్నానవిధుల।
జపతపంబుల ధ్యానయజ్ఞములు హోమ।
మంత్రతంత్రముల భవంబు మాన్పఁగలరె।
శివపదాంభోజ యుగ్మసంసేవ లేక॥

గీ॥ భవము వాయఁగఁదలపోసి పరమజడులు।
మౌనముద్రల యంత్ర కర్మంబులొగిని।
చేయుచుందురు ప్రకృతికిఁజిక్కువడరె।
శివపదాంభోజ యుగ్మసంసేవ లేక॥

గీ॥ అఖిలసంకల్ప భోగాళి కాసఁజేఁసి।
స్వర్గసుఖములబ్బిన సంతసంబు నెదరు।
భవముసడలింపనది యెట్లుపనికివచ్చు।
శివపదాంభోజ యుగ్మసంసేవ లేక॥

గీ॥ ఎముకబక్షింప నాకలియెట్లు దీరు।
సురియునిమ్మన నాకసంబారఁగుటెట్లు।
కర్మలకుఁజిక్కి మోక్షంబు గాంచుటెట్లు।
శివపదాంభోజయుగ్మ సంసేవ లేక॥

గీ॥ శంకరస్మరణాధిక స్వాంతమునను।
వినుము జీవరహస్యంబు వేద్య మిదియు।
వినియు నారపాద భూజాప్తి వెలయు వత్స।
శివపదాంభోజ యుగ్మసంసేవముక్తి॥

— జీవరహస్యప్రకరణము —

శ్లో॥ చిచ్ఛాయాలింగదేహస్థా తత్సంఘో జీవ ఇష్యతే॥

వివృతి॥ రజ్జూసర్పత్వ మారోప్య చాజ్ఞా తత్త్వాత్సత్యమితిభ్ర।
జ్ఞాంసర్పమితిబుధ్యాయ థావ్యవహారతితథా।
పరమాత్మా జీవ ఇతివ్యవహ్రియతే॥

క॥ జీవుఁడు జీవుఁడటంచును।
భావములో నెవనిఁదలఁచి వాదించెదరో?
యా వాదము వాద్యములే।
త్కేవలశివకళయె సుమ్మ తెలియఁగ వినుమా॥

గీ॥ మాతృగర్భస్థుఁడై యష్టమాసమునను।
తనపుఁగొంత విచారముద్భవముగాఁగ।
పూర్వమున నెట్టికర్మలఁ బొదివినాఁడొ।
యంతగమును నిట్లుదలపోయునదియథ వినుము॥

శా॥ అకటా పూర్వభవంబునందు దుష్కృతవ్యాపారముల్సేసినా।
రక బాధల్ బహువత్సరంబులు ఘోరవ్రక్రియంగాంచితి।

యుగయోనిప్రకరంబులం బడియుఁదుచ్చాపశక్తికిం జిక్కి నే।
రకమంటింగరుణింపవేర జతగోత్రాభృల్పవిత్రాలయా॥

క॥ నానాస్త్రస్య బహుళహా।
రానుభవంబులఁబొరయుచు నా జన్మములం।
దేనీచములొనరించుచు।
నీనామంబును మఱచితిని నిరుపమతేజా॥

క॥ పోయినజన్మములోలో।
కాయతిరుఁడె కెటితినింకనతిదుఃఖదమే।
నీయోనిస్థితినోసఁగక।
నీయందవనింపఁజేయుము నిరుపమతేజా॥

క॥ ఇదెగర్భస్థుఁడవగుచుం।
బొదలుచుజన్మించు వేళఁబూర్ణాత్మునినే।
నెదనుంతునంచుననిపూ।
న్కిఁదలిర్పవచించువాఁడ నిరుపమతేజా॥

క॥ పుట్టుటకుఁబూర్వమేమో।
యిట్టెట్టులోపలుక్కుచుందు నింతెయొగానే।
పుట్టినయప్పటిచిత్తము।
గట్టనిముఁదేర్తుఁగదఁక నిరుపమతేజా॥

క॥ నవమాసములవరకుదు।
ర్భవపాశంబు విడలించి భావధవారి।
స్తవ మొనరించెదముక్తిం।
దివిరిగడించెదనని యొద నిరుపమ తేజా॥

క॥ అంతటవిష్ణు సమీరా।
క్రాంతమహామోహ యంత్రశక్తి తఖిలి।
భ్రాంతాస్త్రంగ తధృతిగా।
న్వింతఁ వినోదనము సేయ నిరుపమ తేజా॥

క॥ గానబహువిచారములతో।
జననీగర్భమునవుండు సమయములోఁ జం।
తన సేసిన బుద్ధులుడిగి।
నినుఁ జేరుటమఱచియుంద్రు నిరుపమ తేజా॥

క॥ ఎనిమిదవమాసమాదిగఁ।
దనము దినదమాసమవధిఁ దలఁచినతలఁపుల్।
వనరుటకుమాతృకివ్వఁబూ।
వినమతి సేవింపలేఁడు నిరుపమ తేజా॥

గీ॥ షష్టిలుగివుండుగర్భమందెసఁగునపుడు।
జన్మమెత్తినపిదప నేసంకటముల।

పొందినఁగలాఁడుశివునితోఁడందనరఁగ।
భ్రాజసేసెదయును మునిభూష్యమిఁబడఁగ॥

గీ॥ శైవదీక్షాగహస్యంబు శైవులకును।
పద్యరూపంబునవచించి ప్రబలినాఁడ।
మరిగమరవాధయాలించిముదితమతిని।
బోధసేయఁగదయ్యసంపూర్ణకరుణ॥

ఇది

గ॥ శ్రీమదంతర్వీరశైవ లింగబ్రాహ్మణపుంగవ శ్రీకాశీభట్ట కృష్ణరాయ
శాస్త్రి నామక బాలకవీశ్వరప్రోక్తంబు వీరశైవదీక్షాబోధయను
కావ్యంబున ప్రథమబోధ సంపూర్ణము.

శ్రీ శారదా ముద్రాక్షరశాల, చిత్తూరు.

ఆంధ్రవ్యాకరణపాఠ రహస్యము.

ఈగ్రంథమునందు వ్యాకరణ రహస్యములు పెక్కులు గలవు. ఇదివిమర్శనముతో నిండియున్నది. 900 A. D. నుండి 1922 A. D. వఱకు గల్గిన మార్పులు కారణములు గలవు.

ఆక్షరికోపన్యాసము.

రెండవభాగము.

ఇకారమునుండి ఔకారమువఱకు నాకృతిస్థాన సత్వవాదములు సకారణములుగాఁ జర్చింపఁబడినవి. మంత్రద్రష్ట మర్యాదయుఁగలదు.

సావిత్రీవిలాసము.

పండితులచే గౌరవింపఁబడిన గ్రంథము.

నూతనకల్పనలు, సావిత్రీకథాసంవిధాన సమర్థకప్రమాణ సమేత మగుచున్నది.

వ ర్ణ ము లు

అక్షరములు వాని సంఖ్యాకారణము ఉచ్చారణావిధము నూతన వర్ణములు ఉత్పత్తులు మొదలగునవిగలవు.

ఈగ్రంథములు బాలకవి కాశీభట్ట కృష్ణరాయశాస్త్రిగారు రచియించినవి.

10755